

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6CoCsp/26/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7124203437
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Koščová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7124203437.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Koščovej a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobcov: 1/ A. B. C., narodená XX.XX.XXXX, bytom v D., E. XX/X, 2/ F. D., narodený XX.XX.XXXX, bytom vo G. H. I., J. K. XXX/XX, proti žalovaným: 1/ L. M., narodený XX.XX.XXXX, bytom v D., D. XXX/XX, 2/ Dražobník, s.r.o, so sídlom v Košiciach, Hviezdoslavova 6, IČO: 36 764 281, o zdržanie sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou nehnuteľností, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaných 1/ a 2/ proti uzneseniu Mestského súdu Košice sp.zn. 72Csp/47/2024 zo dňa 26. februára 2024

rozhodol:

Z r u š u j e uznesenie Mestského súdu Košice č.k. 72Csp/47/2024-55 zo dňa 26. februára 2024 a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Mestský súd Košice (ďalej len súd prvej inštancie alebo súd) uznesením zo dňa 26. februára 2024 č.k. 72Csp/47/2024-55 nariadil neodkladné opatrenie v znení: Žalovaný je povinný zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou nehnuteľností, ktoré sú registrované na Okresnom úrade Košice, Kataster, na LV č. XXXX pre katastrálne územie I., obec D. - B., E. D. A. ako:

- rodinný dom, súpisné číslo XX, postavený na parcele registra „C“ evidovanej na katastrálnej mape s parcelným číslom 4400,
- parcela registra „C“ evidovaná na katastrálnej mape, parcelné číslo 4400, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 170 m²,
- parcela registra „C“ evidovaná na katastrálnej mape, parcelné číslo 4401, záhrada o výmere 245 m², ktoré sú v podielovom spoluvlastníctve žalobcov, a to do právoplatného skončenia konania vedeného Mestským súdom Košice pod sp.zn. 72Csp/47/2024.

2. Žalobou vo veci samej sa žalobcovia domáhajú, aby súd určil, že žalovaní sú povinní zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou nehnuteľností evidovaných na LV č. XXXX k.ú. I.. Súčasťou žaloby vo veci samej bol aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v znení uvedenom vo výroku daného rozhodnutia. Žalobcovia v žalobe aj v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnili svoj nárok tým, že žalovaný 1/ navrhol vykonať dražbu majetku žalobkyne 1/ o veľkosti 1/8 podielu na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXXX k.ú. I., žalobcovia sú spoluvlastníkmi tejto nehnuteľnosti. Žalovaný 2/ vyzval listom zo dňa 06.02.2024 žalobkyňu 1/ na umožnenie ohliadky nehnuteľností, ktoré majú byť predmetom výkonu záložného práva za účelom ich ocenenia. Z toho je zrejmé, že žalovaný 2/ začal realizovať výkon záložného práva nehnuteľností v spoluvlastníctve žalobcov dobrovoľnou dražbou. Dražba sa má realizovať na základe údajnej pohľadávky vo výške 40.000 €, ktorá mala vzniknúť tak, že nebohy brat žalobkyne 1/ A. C. ako dlžník na jednej strane, mal uzatvoriť dňa 17.01.2011 s L. L. C. ako veriteľom na strane druhej zmluvu pôžičky, predmetom ktorej malo byť poskytnutie sumy 40.000 € do 18.02.2011. Daná pohľadávka mala byť zabezpečená záložným právom k podielu na nehnuteľnostiach o veľkosti 1/8. Brat žalobkyne 1/ ako pôvodný dlžník zomrel a uznesením Okresného súdu Košice II sp.zn. 24D/786/2020, Dnot/7/2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť 28.02.2023 vyplýva, že na základe

dohody dedičov o vyporiadaní dedičstva sa jedinou dedičkou po neb. A. C., zomrelom 07.11.2020 stala žalobkyňa 1/. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia žalobcovia odôvodňujú námietkou premlčania výkonu záložného práva, nakoľko suma z údajnej zmluvy o pôžičke mala byť vrátená do 18.02.2011, a teda údajnú pohľadávku tak bolo možné vymáhať najneskôr v lehote do 18.02.2014. Konštatovali, že v konaní vedenom pred Mestským súdom v Košiciach sp.zn. 39C/28/2011 prebieha konanie o určenie, že zmluva o pôžičke a o zriadenie záložného práva k nehnuteľnosti sú neplatné. Údajná pohľadávka mala byť opakovane bez toho, aby bol o tom dlžník upovedomený, postupovaná v rozpore s ust. § 526 Občianskeho zákonníka, preto žalobcovia tvrdia, že žalovaný 1/ nie je aktívne vecne legitimovaný vymáhať premlčanú pohľadávku.

3. Po právnom posúdení podľa ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. c/, d/, § 326 ods. 1, § 329 ods. 2 CSP, § 100 ods. 2, § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) súd dospel k záveru o dôvodnosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

4. Súd z predložených listinných dôkazov mal osvedčené tvrdenie žalobcov, že pôžička bola splatná dňa 18.02.2011. Uvedené nasvedčuje tomu, že najneskôr nasledujúcim dňom začala plynúť všeobecná trojročná premlčacia doba vo vzťahu k výkonu záložného práva. Z doterajšieho obsahu spisu nie je zrejmé, či si žalovaný 1/ alebo jeho právny predchodca vôbec uplatnil pohľadávku zo zmluvy o pôžičke na súde, resp. či tak urobil pred uplynutím trojročnej premlčacej doby počítanej odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti pôžičky, teda či došlo k spočívaniu premlčacej doby záložným právom zabezpečenej pohľadávky v zmysle § 112 OZ, preto sa námietka žalobcov, že záložné právo je premlčané, súdu nejaví ako neopodstatnená. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je totiž potrebné, aby boli aspoň osvedčené základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Súd mal z obsahu spisu a z listinných dôkazov predložených žalobcami osvedčené splnenie podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to za stavu, ak je otázka záložného práva žalovaného 1/ na označených nehnuteľnostiach zriadeného na zabezpečenie pohľadávky zo zmluvy o pôžičke sporná, vzhľadom na tvrdenie žalobcov v žalobe a v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, že je premlčaná pohľadávka zo zmluvy o pôžičke i výkon záložného práva zriadeného na jej zabezpečenie. To, či je pohľadávka premlčaná bude predmetom konania vo veci samej po vykonanom dokazovaní.

5. Podľa názoru súdu bola splnená aj druhá podmienka pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to potreba bezodkladnej úpravy pomerov medzi žalovanými a žalobcami. Žalobcovia preukázali vôľu žalovaných realizovať výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby, keď z predloženej výzvy na sprístupnenie nehnuteľností za účelom vykonania ohliadky je zrejmé, že sa vykonávajú úkony smerujúce k ohodnoteniu predmetu dražby. V prípade dobrovoľnej dražby prechádza udelením príklepu vlastnícke právo k predmetu dražby na vydražiteľa, čo by v prípade, že námietka premlčania záložného práva je dôvodná, predstavovalo neoprávnený a závažný zásah do vlastníckeho práva žalobcov k nehnuteľnostiam. Z uvedeného dôvodu súd návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel.

6. O trovách neodkladného rozhodnutia súd rozhodne až v rozhodnutí vo veci samej.

7.1 Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný 1/ z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/, g/ a h/ CSP a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrh žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia zamietá.

7.2 Svoje odvolanie odôvodnil tým, že právny predchodca žalovaného 1/ L. C. uzatvoril dňa 17.01.2011 ako veriteľ zmluvu o pôžičke s dlžníkom A. C., ktorou veriteľ prenechal dlžníkovi sumu 40.000 € a dlžník sa zaviazal pôžičku veriteľovi vrátiť v lehote do 18.02.2011. Záväzok dlžníka bol zabezpečený záložným právom z titulu zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam, uzatvorenej dňa 17.01.2011, v prospech ktorej boli založené nehnuteľnosti vo vlastníctve právneho predchodcu žalobkyne 1/, evidované na LV č. XXXX k.ú. I. v podiele na mene záložcu 1/8 z celku. Dlžník A. C. odmietal splniť svoj záväzok a namiesto plnenia veriteľovi podal na Okresnom súde Košice II dňa 14.03.2011 návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhal voči svojmu veriteľovi povinnosti zdržať sa výkonu záložného práva na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXXX k.ú. I. na mene záložcu o výmere 1/8 z celku. Súd uznesením sp. zn. 39C/28/2011 nariadil predbežné opatrenie, ktorým uložil veriteľovi zdržať sa výkonu záložného práva a následne sa vo veci samej vykonávalo dokazovanie. Rozsudkom zo dňa 07.12.2017 súd zamietol žalobu, ktorý bol rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2Co/156/2018 zo dňa 14.03.2019 potvrdený. Proti tomuto rozsudku podal A. C.

dovolanie, o ktorom doposiaľ nebolo rozhodnuté. Po smrti A. C. súd pokračoval v konaní s dedičkou žalobkyňou 1/. Ešte pred smrťou dlžníka dňa 02.04.2019 bol na veriteľa L. C. podaný návrh na vyhlásenie konkurzu a dňa 18.04.2019 Okresný súd Košice I v konaní 26OdK/158/2019 vyhlásil na L. C. konkurz. V tomto konkurznom konaní žalobca (správne žalovaný 1/ - poznámka odvolacieho súdu) od správcu konkurznej podstaty, ktorý speňažoval majetok úpadcu, dňa 20.11.2019 kúpil pohľadávku voči A. C. z titulu uzatvorenej zmluvy o pôžičke. Nakoľko dlžník A. C. niekoľko rokov oddiaľoval splnenie záväzku zbytočným súdnym sporom a ani po skončení konania sp.zn. 39C/28/2011 nevyvinul žiadnu snahu smerujúcu k splneniu záväzku, žalovaný 1/ pristúpil k realizácii výkonu záložného práva a za týmto účelom dňa 02.06.2020 uzatvoril so spoločnosťou Dražobník s.r.o. zmluvu o vykonaní dražby a návrh na vykonanie dražby. Keďže predmet dražby nebolo možno pre správanie dlžníka ohodnotiť, dňa 24.11.2020 podal žalovaný 1/ na Okresnom súde Košice II návrh na vydanie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal uloženia povinnosti odporcovi strpieť vstup znalca povereného spoločnosťou Dražobník s.r.o. a účastníkov dražby na nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, pričom uznesením súd prvej inštancie sp.zn. 44C/85/2020 návrhu vyhovel.

7.3 Podľa názoru žalovaného 1/ žalobcovia nepreukázali existenciu základných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia a svoj nárok voči žalovanému 1/ neosvedčili. Zatajili okolnosť, že právnenému predchodcovi žalovaného 1/ bolo uznesením Okresného súdu Košice II sp.zn. 39C/28/2011 uložené predbežným opatrením zdržať sa výkonu záložného práva na nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX k.ú. I. a tento zákaz trval od 14.03.2011 do 30.04.2019. Žalovaný zastáva názor, že súd v prejednávanej veci neposúdil návrh v súlade so zákonom a zásadami ustálenými v praxi a dospel k nesprávnemu záveru o naplnení zákonných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia. Súd vychádzal iba z tvrdení a listinných dôkazov predložených žalobcami, aj keď ich tvrdenia nemal dostatočne preukázané. Žalovaný 1/ uviedol, že potreba úpravy musí byť bezodkladná, čo zahŕňa aj prvok naliehavosti a nevyhnutnosti. Súd sa v uznesení stotožnil so skutkovými tvrdeniami uvedenými žalobcami, ktorí dookola opakujú premlčanie záložného práva, čo je pre merito veci samej pramálo podstatné, pričom z návrhu dostatočne a presvedčivo nevyplýva, prečo je nárok, ktorému sa má poskytnúť ochrana dôvodný, v dôsledku čoho je napadnuté uznesenie súdu nepreskúmateľné. Právny predchodca žalovaného 1/ nemohol 9 rokov pristúpiť k výkonu záložného práva, lebo mu to zakazovalo právoplatné a vykonateľné súdne rozhodnutie, hoci spor vo veci samej vyhral, v tomto trende pokračuje dedička po pôvodnom dlžníkovi žalovaná 1/.

7.4 Vo veci samej si súd prvej inštancie ani neuvedomil, že žaloba o zdržanie sa výkonu záložného práva, teda identicky s petitom vo veci samej, zrejme signalizuje len zdržiavanie procesu a nerieši spornosť vzťahu medzi žalobcami a žalovanými. Súd prejudikoval svoje rozhodnutie vo veci vydaním neodkladného opatrenia rovnakého znenia ako je petit vo veci samej, hoci žalobcovia ani netvrdia a ani nepreukazujú také skutočnosti, ktoré by mohli slúžiť na preukázanie podmienky právneho záujmu. Na podklade vecne neopodstatnenej a neakceptovateľnej žaloby na zdržanie sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou súd vydal neodkladné opatrenie identické s petitom žaloby, hoci mal mať vedomosť o tom, že uloženie vecne a časovo neobmedzenej povinnosti veriteľa zdržať sa vykonania výslovne zákonom priznaného spôsobu uspokojenia pohľadávky, nie je prípustné.

7.5 Pokiaľ žalobcovia tvrdia premlčanie záložného práva (nie premlčanie pohľadávky z pôžičky), k uvedenému nepredniesli žiadne tvrdenia, ani nepodporili tento svoj názor žiadnymi dôkazmi, preto názor súdu prvej inštancie, že záložné právo zaniklo s údajným premlčaním pohľadávky z pôžičky, je v rozpore so zákonnou úpravou. V zmysle § 151j ods. 2 OZ, ak pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je riadne a včas splnená, môže sa záložný veriteľ domáhať uspokojenia zo zálohu aj vtedy, keď je zabezpečená pohľadávka premlčaná. Premlčanie záložného práva nemôže byť totožné s premlčaním pohľadávky, naopak, môže nastať aj neskôr, preto v zmysle § 100 ods. 2 OZ sa záložné práva nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

7.6 Zároveň žalovaný 1/ namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia, čo je potrebné považovať za porušenie práva účastníka na spravodlivý proces. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na závery zjednocujúceho stanoviska občianskoprávneho kolégia NS SR zo dňa 03.12.2015 pod R 2/2016, podľa ktorého nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá aj tzv. inú vadu konania. K prekonaniu predmetného stanoviska nedošlo ani po prijatí CSP.

8.1 Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie aj žalovaný 2/ z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. g/, h/ CSP a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ako nedôvodný zamietol.

8.2 Žalovaný 2/ poukázal na to, že dňa 02.06.2020 mu bol doručený návrh na vykonanie dražby v zmysle zákona č. 527/2002 Z.z. (ďalej ZoDD) a v rovnaký deň bola medzi navrhovateľom dražby a dražobníkom

uzavretá zmluva o vykonaní dražby v zmysle ust. § 16 ZoDD. Ohodnotenie predmetných nehnuteľností sa malo uskutočniť 29.02.2024 na základe výzvy na sprístupnenie nehnuteľnosti, ktorú zaslali vlastníkom nehnuteľnosti. Žalobcovia uvádzajú, že údajná pohľadávka mala byť opakovane postupovaná bez toho, aby o tom bol dlžník upovedomený, na základe čoho zároveň tvrdia, že žalovaný 1/ nie je aktívne vecne legitimovaný vymáhať túto pohľadávku, s čím výslovne žalovaný 2/ nesúhlasí a toto tvrdenie považuje za absurdné. Po citácii ust. § 151j ods. 2 OZ uviedol, že prípadné premlčanie pohľadávky nie je prekážkou výkonu záložného práva, rovnako tiež nespôsobuje zánik záložného práva podľa ust. § 151md ods. 1 OZ. Premlčanie nemožno považovať za zánik pohľadávky, keďže v súlade s ust. § 100 ods. 1 posledná veta OZ premlčaním ani vznesením námietky premlčania právo (pohľadávka) nezaniká. Záložné právo možno považovať za premlčané, iba ak záložný veriteľ nezačal s výkonom záložného práva včas, teda ešte pred kvalifikovaným uplynutím premlčacej lehoty samotného záložného práva. Ak záložný veriteľ začal včas s výkonom záložného práva, ale jeho výkon nebolo možné ukončiť z dôvodu faktických aj právnych prekážok na strane dlžníka, nemožno ho považovať za premlčané. Výkon záložného práva žalovaný 1/ začal oznámením o začatí výkonu záložného práva, preto tým bola splnená podmienka podľa § 151i OZ, na základe ktorej došlo k prerušeniu plynutia premlčacej lehoty. Právnym dôvodom spočívania premlčania je uplatnenie práva veriteľom na súde alebo na inom príslušnom orgáne. V zmysle ustálenej rozhodovacej činnosti súdov SR za takýto iný orgán možno považovať aj dražobníka dobrovoľnej dražby (rozsudok NS SR 5Cdo/64/2020 z 30.11.2022). Ak je pohľadávka zabezpečená záložným právom premlčaná, avšak záložné právo premlčané nie je, záložný veriteľ môže speňažením zálohu uspokojiť svoju premlčanú pohľadávku, ktorú má voči záložcovi alebo záložnému dlžníkovi, ak nie je tou istou osobou. Ak bolo premlčané aj záložné právo, avšak nebola uplatnená námietka premlčania, možno na základe uvedeného vyvodiť, že záložný veriteľ je oprávnený aj naďalej využiť proces dobrovoľnej dražby na uspokojenie svojho záložného práva.

8.3 Žalovaný 2/ zároveň namietal, že neboli a v súčasnosti ani nie sú preukázané zákonné podmienky nevyhnutné pre nariadenie a vydanie neodkladného opatrenia. Zastáva názor, že žalobcovia podaním žaloby ani svojimi procesnými úkonmi neosvedčili pravdepodobnosť nároku a naliehavý právny záujem ako esenciálnu náležitosť pre začiatok, priebeh a skončenie súdneho konania. Špekulatívne tvrdenia žalobcov a predložené listiny tak nie sú spôsobilé osvedčiť existenciu zákonných predpokladov potrebných na nariadenie neodkladného opatrenia. Súd napadnutým rozhodnutím ad absurdum poskytol ochranu nároku vo veci samej, ktorého dôvodnosť a trvanie neboli žalobcom osvedčené a ani nemajú reálny základ v prípadnej následnej žalobe vo veci samej. Absentuje aj dôsledné odôvodnenie vydaného neodkladného opatrenia.

9.1 Žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného 1/ sa nestotožnili s jeho argumentáciou a uviedli, že konanie vedené na Okresnom súde Košice II sp.zn. 39C/28/2011 nemá vplyv na súčasné konanie. Poukázali na to, že podaním dovolania v danej veci nie je vyriešená de facto a de jure otázka existencie dlhu a záložného práva. K námietke žalovaného, že jeho nárok nie je premlčaný, lebo účinky vydaného neodkladného opatrenia trvali do 30.04.2011 uviedli, že premlčacia doba by spočívala, ak by si žalovaný 1/ prípadne jeho právny predchodca včas uplatnil nárok na príslušnom všeobecnom súde. Premlčacia doba nespočíva z dôvodu, že právny predchodca žalobkyne inicioval súdne konanie voči žalovanému 1/, a v tom konaní súd vydal neodkladné opatrenie. Žalovaný 1/ tvrdí, že účinky vydaného neodkladného opatrenia trvali do 30.04.2019 a teraz však máme rok 2024. V ďalšej časti vyjadrenia žalobcovia poukázali na to, že by mala existovať súdna kontrola dobrovoľnej dražby, a v tomto smere poukázali na rozsiahlu judikatúru slovenských súdov a ústavného súdu. Žalobcovia v žalobnom návrhu poukázali na návrh na začatie prejudiciálneho konania v odvolacom konaní vedenom pod sp.zn. 12Co/22/2022 na Krajskom súde Prešov, sp.zn. C 351/23. ESD bude konať o tom, či je súladné so smernicou, ak spotrebiteľ pred mimosúdnou dražbou využil právne prostriedky na zdržanie sa výkonu záložného práva uplatnením návrhu na súde o neodkladné opatrenie a spotrebiteľ zároveň pred dražbou upozornil osoby zúčastnené na dražbe na prebiehajúce súdne konanie o zdržanie sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou, no napriek súdnemu konaniu sa dražba vykonala. V otázkach B a C sa bude ESD zaoberať otázkou, či je možné realizovať dražobné procesy bez ingerencie súdnej moci. Žalobcovia teda navrhujú odvolaciemu súdu, aby na základe nimi predložených vyčerpávajúcich argumentov a vo svetle prebiehajúceho prejudiciálneho konania na ESD ponechal vydané neodkladné opatrenie v platnosti. Zároveň navrhujú prerušiť konanie do skončenia veci na ESD C 351/23.

9.2 Žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného 2/ uviedli, že ak námietku premlčania vznesie záložca ako aj dlžník, je premlčanie prekážkou výkonu záložného práva. Ak záložný veriteľ neuplatnil v premlčacej lehote právo na uspokojenie pohľadávky zabezpečenej z výťažku z predaja zo zálohu, má to za následok, ak sa záložca dovoľá premlčania tohto práva, že záložný veriteľ sa nemôže

úspešne domôcť speňaženia zálohu. Záložné právo v takom prípade už nemôže byť naďalej spôsobilým predmetom na uspokojenie zabezpečenej pohľadávky. V prípade, ak žalobcovia námietku premlčania vzniesli, ako dlžníci a zároveň záložcovia, stráca záložný veriteľ možnosť domáhať sa proti vôli záložcu uspokojenia sa zo zálohu, pretože jeho záložné právo je premlčané. Pokiaľ žalovaný poukázal na rozhodnutie NS SR 5Cdo/64/2020, podľa ktorého sa výkon záložného práva začal oznámením o začatí výkonu záložného práva na LV, na základe takto zapísanej poznámky došlo k prerušeniu plynutia premlčacej doby. Žalobcovia uviedli, že sa jedná o jediné rozhodnutie, ktoré nie je možné považovať za ustálenú súdnu prax. Naopak tvrdia, že sa jedná o excess. Záložné právo po vznesení námietky premlčania zostáva iba v podobe naturálnej obligácie a jeho ďalšia existencia nemá žiaden zmysel, pretože je nerealizovateľná. Opačný názor by popieral význam premlčania záložného práva. K tomu žalobcovia poukázali na viacero rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Zotrvali tak na dôvodoch návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a navrhli, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil ako vecne správne a prerušil konanie vedené pred Mestským súdom Košice do rozhodnutia veci vedenej pred ESD C 351/23.

10. Žalovaný 1/ v odvolacej replike a žalovaný v 2/ v odvolacej replike zotrvali na svojich vyjadreniach.

11. Rovnako žalobcovia v odvolacej duplike zotrvali na svojich vyjadreniach, ktoré opätovne rozvádzali.

12. Odvolacia duplika žalobcov bola žalovanému 1/ doručená dňa 28.05.2024 a žalovanému 2/ dňa 28.05.2024. Ďalšie vyjadrenia v spore doručené neboli.

13. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolania žalovaných ako podané včas oprávnenými osobami proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených v odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/, g/, h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných 1/ a 2/ je dôvodné.

14. Napadnuté uznesenie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov vzhľadom na absenciu konkrétnych dôvodov a úvah súdu, ktoré viedli k záveru o splnení zákonných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia.

15. Súd prvej inštancie nevenoval náležitú pozornosť dôslednému skúmaniu jednotlivých zákonných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia v prejednávanej veci, a to vo vzťahu k žalobkyni 1/ a samostatne k žalobcovi 2/, v dôsledku čoho je nielen nepreskúmateľný, ale aj predčasný, a teda aj nesprávny jeho záver o splnení zákonných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia.

16. Týmto nesprávnym procesným postupom súd znemožnil žalovaným, aby uskutočňovali im patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, ktorého úlohou nie je v celom rozsahu suplovať činnosť súdu prvej inštancie, čím je naplnený odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP a je daný dôvod pre zrušenie uznesenia v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP.

17. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

18. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

19. Podľa § 325 ods. 2 písm. c/, d/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nenakladala s určitými vecami alebo právami, niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

20. V prejednávanej veci návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol podaný spolu so žalobou vo veci samej.

21. V zmysle citovaných zákonných ustanovení predpokladom nariadenia neodkladných opatrení je: 1. osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, 2. osvedčenie potreby neodkladnej úpravy pomerov strán sporu alebo osvedčenie obavy, že exekúcia bude ohrozená

(osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy), 3. preukázanie vzťahu navrhovaného neodkladného opatrenia k predmetu konania vo veci samej (splnenie tejto podmienky sa vyžaduje iba u neodkladných opatrení nariadených počas konania - poznámka odvolacieho súdu).

22. Všetky tieto zákonné podmienky musia byť splnené kumulatívne a je povinnosťou súdu dôsledne skúmať ich splnenie každú jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti. Pred nariadením neodkladného opatrenia súd nemusí zisťovať všetky skutočnosti, ktoré by boli potrebné pre vydanie rozhodnutia vo veci samej, ale pre jeho nariadenie musia byť osvedčené aspoň základné skutočnosti umožňujúce záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a musí byť zrejmé, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov sporových strán by bolo právo navrhovateľa neodkladného opatrenia ohrozené. Zároveň pred nariadením neodkladného opatrenia musí súd zvážiť, či v dôsledku neodkladného opatrenia sa nevytvorí nezvratný (nenapraviteľný) stav v právnych vzťahoch medzi stranami sporu a či zásah do práv dotknutej strany sporu je primeraný žalobcom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov (teda či ide o zásah primeraný).

23. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto (dočasné) opatrenie, aspoň osvedčené. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 5 Cdo 91/2012). Podľa právnej teórie (Števček, M. a kolektív Civilné právo procesné, Eurokódex s.r.o., Bratislava 2010, strana 309) osvedčenie (na rozdiel od dokazovania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na neodkladné opatrenie. Postačuje, že osvedčené skutočnosti sa mu so zreteľom na všetky okolnosti javia ako nanajvýš pravdepodobné (viď Ústavný súd SR I. ÚS 102/2005, III. ÚS 298/2008, atď.).

24. Z povahy veci vyplýva, že splnenie zákonných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia súd skúma predovšetkým z obsahu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, v ktorom navrhovateľ je povinný uviesť rozhodujúce skutočnosti, odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov strán a opísať skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana.

25. Zjavne neodôvodnenému alebo neexistujúcemu nároku nemožno poskytnúť ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia. Bez osvedčenia dôvodnosti chráneného nároku neprichádza nariadenie neodkladného opatrenia do úvahy. Súd je vždy povinný skúmať pravdepodobnosť chráneného nároku ad hoc a podľa aktuálneho stavu konania (Civilný sporový poriadok, Komentár, Doc. JUDr. Marek Števček, PhD. a kolektív, C.H.Beck, 2016, str. 1106). Navrhovateľ preto musí v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia opísať skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana.

26. Zákonná požiadavka hodnoverného osvedčenia dôvodnosti a trvania chráneného nároku oproti potrebe (len) osvedčenia ostatných právne významných skutočností vychádza tiež z predpokladu, že dôvodnosť nároku vo veci samej je navrhovateľ spôsobilý osvedčiť jednoduchšie a hodnovernejšie ako potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo ohrozenie exekúcie. Z toho je možné vyvodiť, že súd nemôže nariadiť neodkladné opatrenie, ak sa mu na základe predbežného právneho posúdenia nárok vo veci samej javí ako nedôvodný. Hodnoverné osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku predpokladá jasné, určité a zrozumiteľné skutkové tvrdenia navrhovateľa, predloženie dostupných listinných dôkazov a elementárnu právu argumentáciu, z ktorých možno vyvodiť záver o vysokej pravdepodobnosti, že chránený nárok je dôvodný a trvá. Hodnoverné osvedčenie nároku vo veci samej musí na strane súdu viesť k záveru, že miera pravdepodobnosti vyhovenia žalobe je v danom štádiu konania vyššia, než pravdepodobnosť jej zamietnutia (Civilný sporový poriadok, Komentár, Doc. JUDr. Marek Števček, PhD. a kolektív, C.H.Beck, 2016, strana 1108).

27. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, povinnosťou súdu je posudzovať splnenie podmienky osvedčenia hodnovernosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana z toho hľadiska, aká je miera pravdepodobnosti vyhovenia žalobe vo veci samej (ak by sa žalobcovia domáhali ochrany svojho vlastníckeho práva proti žalovaným žalobou v konaní o veci samej, ktorú v prejednávanej spore podali spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia), a teda, či miera pravdepodobnosti vyhovenia žalobe v danom štádiu konania je vyššia, než pravdepodobnosť jej zamietnutia. Zároveň musí byť osvedčená potreba neodkladnej úpravy pomerov strán sporu.

28. Pred rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd dokazovanie nevykonáva, preto môže vychádzať iba z opisu skutočností uvedených v žalobe a z doposiaľ predložených listinných dôkazov. Súd musí vychádzať z predložených dôkazov, ktoré posúdi jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

29. Aj keď súd prvej inštancie správne poukázal na podmienky, ktoré musia byť splnené, aby mohlo byť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovieť, splnenie týchto podmienok v danom prípade dôsledne neskúmal jednotlivo ani v ich súvislostiach. Závery súdu o dôvodnosti návrhu sú iba všeobecne formulované, bez uvedenia konkrétnych dôvodov.

30. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie zákonom stanoveným spôsobom nezrejmlil svoje úvahy, ktoré ho viedli k záveru o splnení zákonných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia a vzhľadom na chýbajúce úvahy súdu o splnení týchto podmienok uvedené uznesenie nemohlo byť ani predmetom odvolacieho prieskumu.

31. Zmätočný je aj záver súdu o preukázaní pravdepodobnosti nároku žalobcov, ktorému sa má poskytnúť ochrana, a to za situácie, keď súd vychádzal z toho, že nehnuteľnosť je v spoluvlastníctve žalobcov a na podiel vo vlastníctve žalobkyne 1/ vo výške 1/8 (pričom je vlastníčkou podielu 7/8 k celku) na nehnuteľnostiach vedených na LV č. XXXX, k.ú. I. žalovaný 1/ navrhol vykonať dražbu.

32. Z rozhodnutia súdu nie je zrejmé, na základe čoho mal osvedčenú pravdepodobnosť nároku vo vzťahu k žalobcovi 2/, ktorý aj keď je spoluvlastníkom spornej nehnuteľnosti v podiele 1/8 k celku, nebol účastníkom zmluvy o pôžičke, ani zmluvy o zriadení záložného práva k sporným nehnuteľnostiam a ani dedičom po zomrelom dlžníkovi A. C..

33. Žalobcovia sa nariadením neodkladného opatrenia dožadovali uloženia povinnosti žalovaným 1/ a 2/ zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou nehnuteľností vedených na LV č. XXXX, k.ú. I. až do právoplatného skončenia vo veci samej (sp. zn. 72Csp/47/2024) s poukazom na to, že došlo k premlčaniu záložného práva. Vo veci samej sa domáhali, aby súd rozsudkom prikázal žalovaným 1/ a 2/ zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou nehnuteľností vedených na LV č. XXXX, k.ú. I..

34. V zmysle ust. § 330 ods. 2 písm. d/ CSP, ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej.

35. Vychádzajúc z cit. ustanovenia je zrejmé, že v určitých prípadoch možno nariadiť neodkladné opatrenie v znení totožnom s výrokom vo veci samej.

36. Z uvedeného vyplýva, že v danom prípade splýva podmienka pre nariadenie neodkladného opatrenia a to, osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a preukázanie vzťahu navrhovaného neodkladného opatrenia k predmetu konania vo veci samej.

37. Pre záver o osvedčení dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana je potrebné zodpovedať otázku, či by žalobcovia boli úspešní v konaní o veci samej proti žalovaným na základe žaloby tak, ako bola špecifikovaná v žalobnom návrhu v prejednávanej veci, bez toho, aby súd prejudikoval rozhodnutie vo veci samej.

38. Ak je pravdepodobnosť úspechu vo veci samej vyššia ako pravdepodobnosť jej neúspechu, je splnená podmienka osvedčenia dôvodnosti a trvania nároku, ktorého ochrany sa žalobcovia domáhajú navrhovaným neodkladným opatrením (k tomu porovnaj NS SR sp. zn. 5Cdo 113/2017 zo dňa 25. apríla 2019 a sp. zn. 8Cdo 147/2017 z 29. januára 2019).

39. Vo vzťahu k uplatneniu námietky premlčania (výkonu záložného práva) v konaní o neodkladnom opatrení, v ktorej vidia žalobcovia dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, odvolací súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. IV. ÚS 307/2020 z 23. júna 2020, v zmysle ktorého „námietku premlčania je možné účinne uplatniť pred súdom spravidla len v konaní vo veci samej. Komplexné posúdenie, či došlo v konkrétnom prípade k premlčaniu (výkonu záložného) práva a k jeho právnym následkom vyplývajúcim zo zákona, je spojené so zistením časového

vymedzenia plynutia premlčacej doby, účinnosti vznesenia námietky (na súde alebo inom orgáne), premlčateľnosti práva (kvalifikovaný predmet premlčania). S uvedenými predpokladmi premlčania sú spojené aj ďalšie právne otázky ako prerušenie, spočívanie, neskončenie alebo nezačatie plynutia premlčacej doby, ktoré si obvykle vyžadujú viac ako len osvedčenie rozhodujúcich skutočností v konaní o neodkladnom opatrení“.

40. Odvolací súd preto vychádzajúc z citovaného rozhodnutia ústavného súdu konštatuje, že poukázanie na premlčanie záložného práva bez toho, aby sa súd mohol zaoberať vecnými argumentmi oboch strán sporu (nie len žalobcov) príp. bez pripojenia iných súdnych spisov o konaniach, ktorých má súd a aj strany sporu vedomosť, a na ktoré strany sporu už v žalobe poukázali, nie je osvedčením potreby dočasnej úpravy pomerov strán sporu a osvedčením, že by zo strany žalovaného 1/ dochádzalo k výkonu záložného práva v rozpore so zákonom.

41. Posúdiť je však potrebné aj splnenie ďalšej podmienky, a to je nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, t.j. v danom prípade osvedčenie potreby neodkladnej úpravy pomerov strán sporu.

42. Neodkladné opatrenie bude spravidla opodstatnené, ak navrhovateľovi hrozí vznik alebo rozširovanie škody, či inej ujmy, ak dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne, ak hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že sa neoplatí uchádzať sa o konečnú súdnu ochranu.

43. Pri posúdení otázky nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy je potrebné vziať zreteľ aj na samotný inštitút dobrovoľnej dražby.

44. Nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodu obavy nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy, ak doposiaľ nebolo vydané rozhodnutie vo veci samej, predstavuje celkom výnimočné opatrenie, ktoré musí byť odôvodnené mimoriadnymi okolnosťami prípadu tak, že o to viac musia byť aspoň osvedčené skutočnosti, ktoré odôvodňujú obavu z ohrozenia výkonu pre žalobcov priaznivého rozhodnutia ohľadne nimi tvrdeného nároku, ktorý takisto musí byť osvedčený.

45. Odvolací súd nespochybňuje, že dražba nehnuteľností môže vážnym spôsobom zasiahnuť do práv žalobcov vlastníť majetok, avšak to neznamená, že dražba takýchto nehnuteľností nie je prípustná.

46. Súdna prax dospela k záveru, že samotná právna úprava dobrovoľných dražieb resp. možnosť vymoženía plnení zo zmlúv touto formou, nie je v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky.

47. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na už vyslovený záver v uznesení Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6CoCsp/54/2020 zo dňa 17.09.2020 a to, že „dobrovoľná dražba bez ohľadu na to, či ňou dochádza k realizácii záložného práva zabezpečujúceho štandardné alebo spotrebiteľské záväzkové vzťahy a bez rozlíšenia, či je predmetom dražby nehnuteľnosť zabezpečujúca bytovú potrebu dlžníka alebo iná vec, je upravená samostatným zákonom č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách, postup, podľa ktorého pri výkone záložného práva Občiansky zákonník výslovne umožňuje v ust. § 151j. Táto zákonná úprava, pri ktorej je potrebné vyjsť z prezumpcie ústavnosti, predstavuje medze ústavných práv (vlastníť majetok a na rešpektovanie obydliá), predpokladané čl. 13 Ústavy SR, v intenciách ktorých zásah do práv a oprávnených záujmov napriek tomu, že sa navonok javí byť v rozpore s ústavným textom, v konečnom dôsledku protiústavný nie je“.

48. Odvolací súd zároveň konštatuje, že zákon o dobrovoľných dražbách v ust. § 21 ods. 2 dáva možnosť osobe, ktorá bola dražbou dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby, kde v rámci konania o neplatnosť dražby možno ako prejudiciálnu otázku riešiť aj neplatnosť záložnej zmluvy a súdnu kontrolu zmluvných podmienok. Takýmto postupom je tak zaručená ingerencia súdnej moci do inštitútu dobrovoľnej dražby.

49. Ak záložný veriteľ vo vyhlásení podľa § 7 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách uplatní pohľadávku, ktorej pravosť je spochybňovaná existenciou neprijateľných zmluvných podmienok s ňou súvisiacich, súd je povinný tieto v konaní o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby skúmať. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. februára 2022, sp. zn. 4Cdo/149/2020 publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 6/2023 pod č. 75)

50. Okrem osvedčenia existencie právneho vzťahu medzi sporovými stranami a posúdenia, či navrhovateľom osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti), súd vždy musí dbať aj na rešpektovanie princípu efektívnosti (či uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha), princípu proporcionality (či právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah) a či navrhovaným neodkladným opatrením nebude vytvorený nenávratný stav.

51. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

52. Úlohou súdu po vrátení veci bude opätovne posúdiť splnenie všetkých zákonných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia každú jednotlivu a následne aj vo vzájomných súvislostiach, osobitne sa zaoberať aj tým, či žalobkyňa 1/ a žalobca 2/ (vo vzťahu ku každému samostatne) osvedčili dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a či osvedčili potrebu dočasnej úpravy pomerov strán, zohľadniť pritom princíp opodstatnenosti, efektivity, proporcionality, pričom bude vychádzať zo všetkých tvrdení a listinných dôkazov, predložených tak žalobcami ako aj žalovanými, a teda nie je viazaný iba obsahom listín, predložených do vydania napadnutého uznesenia o nariadenia neodkladného opatrenia.

53. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie následne odôvodní tak, aby malo náležitosti v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP a aby bolo preskúmateľné tak stranami sporu, ako aj odvolacím súdom.

54. Z odôvodnenia uznesenia musí byť zrejmý zistený skutkový stav, t.j. súd musí uviesť, z akých dôkazov mal osvedčené splnenie predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia a ktoré skutočnosti vzal za preukázané týmito dôkazmi a ktoré nie, musí z neho vyplývať, aký právny záver z tohto skutkového stavu súd vyvodil aj s uvedením konkrétnych úvah, vedúcich k jednotlivým záverom a ako vec právne posúdil. Z odôvodnenia uznesenia tiež musí vyplývať, ako súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty oboch sporových strán, teda ako sa vyporiadal aj s konkrétnou procesnou obranou žalovaného 1/, 2/ a jeho vplyvom na rozhodnutie vo veci.

55. Právnomu posúdeniu veci teda predchádza uvedenie zisteného skutkového stavu, lebo iba tak je možné posúdiť správnosť úvahy súdu, teda jeho myšlienkový pochod pri aplikácii zákonných ustanovení na zistený skutkový stav.

56. V prípade, že súd vyhovie nariadenému neodkladnému opatreniu je vo výroku potrebné špecifikovať, vo vzťahu ku ktorému zo žalovaných sa povinnosť ukladá, nakoľko z výroku formulovaného tak ako ho uviedol súd prvej inštancie (žalovaný je povinný...) nevyplýva, či povinnosť bola uložená žalovanému 1/ alebo žalovanému 2/, nakoľko podľa gramatického znenia nevyplývalo, že sa povinnosť ukladá obidvom žalovaným (žalovaní sú povinní....).

57. Zrušenie a vrátenie napadnutého uznesenia neznamena, že súd má bez ďalšieho návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť, teda bez ďalšieho rozhodnúť inak, ako v napadnutom uznesení. Povinnosťou súdu bude dôsledne posúdiť splnenie všetkých zákonných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, v nadväznosti na to znovu vo veci rozhodnúť a svoje závery podoprieť aj náležitými a preskúmateľnými úvahami.

58. Pre úplnosť odvolací súd poznamenáva, že o návrhu žalobcov, aby súd konanie vedené pred Mestským súdom Košice sp. zn. 72Csp/47/2024 prerušil do rozhodnutia veci vedenej pred ESD C 351/23, rozhodne súd prvej inštancie. Ak súd po posúdení vecnej a právnej stránky návrhu na prerušenie konania dospeje k záveru o dôvodnosti návrhu, konanie preruší. Ak však dospeje k záveru o nedôvodnosti návrhu, o zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej (§ 162 ods. 3 CSP).

59. V zmysle ust. § 391 ods. 2 CSP je súd prvej inštancie viazaný vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu.

60. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 poslednej vety CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).